

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 381/2010-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. apríla 2011 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť MUDr. D. B., B., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 107/08 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 107/08 p o r u š i l základné právo MUDr. D. B., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prierahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Bratislava II vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 107/08 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. MUDr. D. B. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky u k l a d á zaplatiť trovy právneho zastúpenia MUDr. D. B. v sume 308,74 € (slovom tristoosem eur a sedemdesiatštyri centov) na účet ustanovenej advokátky JUDr. I. R., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Okresný súd Bratislava II j e p o v i n n ý uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 308,74 € (slovom tristoosem eur a sedemdesiatštyri centov) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 381/2010-10 z 23. septembra 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 107/08 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Ústavný súd uvedeným uznesením zároveň vyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a za právnu zástupkyňu mu ustanovil advokátku JUDr. I. R., K.

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 3. apríla 2008 podal na okresnom súde žalobu o ochranu osobnosti, pričom *„súd vo veci za dobu 2-roky nevykonal nič, tiež nepripojil žiadané vyšetrovacie spisy potrebné na dokazovanie“*.

Podľa názoru sťažovateľa v danom prípade ide o jednoduché konanie, ale z dôvodu nekonania podal 18. decembra 2009 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, na ktorú nedostal odpoveď.

Sťažovateľ poukázal na to, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným prietahom, pričom navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Okresný súd porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1(...) medzinárodného dohovoru.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva satisfakciu D. B., Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. sumu vo výške 10.000 EUR v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava II konať vo veci bez ďalších prietahov a prikazuje zabezpečiť súdu požadované vyšetrovacie spisy.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 2125/2010 z 28. februára 2011 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 21. marca 2011.

3.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla chronológiu úkonov vykonaných v napadnutom konaní a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Sťažnosť sťažovateľa považujem za čiastočne opodstatnenú, vo veci nebolo doposiaľ nariadené pojednávanie, podľa vyjadrenia zákonného sudcu sťažovateľ ako navrhovateľ podal na tunajšom súde žaloby proti 245-tim osobám, takmer všetky podania sú označené ako nárok podľa ustanovení o ochrane osobnosti. Tieto podania smerujú postupne proti všetkým osobám, ktoré so sťažovateľom prišli procesným, či meritórnym

rozhodovaním do služobného styku pri uplatnení iného nároku, od policajtov, vyšetrovateľov, prezidenta PZ SR, prokurátorov, vojenských prokurátorov, väčšiny občiansko-právnych sudcov tunajšieho súdu a iných sudcov všetkých stupňov všeobecných súdov až po sudcov Ústavného súdu SR. Akýkoľvek úkon, s ktorým nie je sťažovateľ stotožnený, iniciuje ako nový návrh na ochranu osobnosti proti procesnej príslušnej osobe a praktikovaný fundamentálny výklad ustanovení civilného procesu nedovoľuje efektívne takémuto postupu čeliť a je otázne, či takému postupu svedčí aj ústavná ochrana.

Sťažovateľ nevyužil svoje právo a nepodal sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedníčke súdu podľa § 62 Zákona č. 757/2004 Z. z., sťažovateľom uvádzané tvrdenie, že podal dňa 18. 12. 2009 sťažnosť na prietahy sa nepreukázalo, takáto sťažnosť nie je v správnom denníku evidovaná.

Na základe uvedených skutočností musím konštatovať, že vo veci bol zistený prietah v konaní spôsobený konajúcim sudcom. Na odstránenie uvedeného stavu bol so sudcom Mgr. R. P. vykonaný osobný pohovor, pričom prisľúbil, že vo veci bude konať systematicky a bez prietahov.

Netrvám na ústnom pojednávaní, navrhujem upustiť od ústneho pojednávania, keďže nemožno od neho očakávať ďalšie objasnenie veci.“

3.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedníčky okresného súdu uviedla najmä, že:

«(...) Sťažovateľ vo svojej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zo dňa 03. 05. 2010 uviedol, že sťažnosť na prietahy bola podaná predsedovi okresného súdu dňa 18. 12. 2008, je však potrebné upresniť, že sťažnosť predsedníčke Okresného súdu Bratislava II bola sťažnosťou zo dňa 18. 12. 2009, podaná však bola dňa 22. 12. 2009. Uvedená sťažnosť je označená ako „8C/107/2008 (S.) Sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní a na porušovanie základných ľudských práv žalobcu a žiadosť o ich odstránenie“ pričom ako adresát sa na nej uvádza „JUDr. A. R., predseda súdu, Okresný súd Bratislava II“. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že sťažovateľ sťažnosť predsedníčke okresného súdu podal.

Z obsahu podanej sťažnosti možno tiež jednoznačne určiť, že ide o sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní, keďže sa v nej uvádza: „opakovane Vám pripomínam, že

existuje zákon č. 757/2004 Z. z., ktorý Vám umožňuje odstrániť prietahy vo všetkých konaniach, nielen v tomto jedinom prípade.“

Sťažovateľ podal „sťažnosť na zbytočné prietahy a žiadosť o ich odstránenie podľa zákona č. 757/2004 Z. z.“ už aj dňa 10. 03. 2009, ktorej adresátom bola „JUDr. A. R., zákonná sudkyňa, Okresný súd Bratislava II.“ Aj z označenia tejto sťažnosti zo dňa 09. 03. 2009, ako aj jej obsahu, jednoznačne vyplýva, že ide o sťažnosť predsedníčke okresného súdu pre porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, keďže sa v nej uvádza „žaloba podaná dňa 03. 04. 2008 a súd doteraz nevykonal nič. Odmietam nečinnosť sudcu Mgr. R. P. a žiadam predsedu súdu, aby ho prebudil“. Ďalej tiež sťažovateľ v podanej sťažnosti uvádza, že „zásadne odmietam nečinnosť sudcu Mgr. R. P., ktorý jedno podobné konanie chcel zmariť prekrúcaním skutkového stavu 8C/4/07 a odmietaním doručiť rozsudok - nezmyselný v lehote 30 dni.“ (...)

S poukazom na uvedené je zrejmé, že sťažovateľ podal dve sťažnosti predsedníčke okresného súdu v predmetnom konaní z ktorých označenia, ale aj obsahu, vyplýva, že sú sťažnosťami pre porušenie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v súlade so zákonom č. 757/2004 Z. z.

Sťažovateľ považuje za potrebné zdôrazniť, že tak ako to vyplýva aj z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu od podania žaloby dňa 03. 04. 2008 doposiaľ, teda za obdobie takmer troch rokov, sa vo veci neuskutočnilo ani jedno meritórne pojednávanie.

Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má u odporcu žaloby proti 245-tim osobám.

Skutočnosť, že sťažovateľ podal väčšie množstvo žalôb nemôže byť sťažovateľovi pričítaná na ujmu, a to ani v prípade, ak by uvedením tejto skutočnosti chcela predsedníčka okresného súdu poukázať na zaťaženosť súdu vysokým počtom vecí s poukazom na ustálenú judikatúru ústavného súdu. (...)

Úvahy predsedníčky okresného súdu nad skutočnosťou, či postupu sťažovateľa, ktorý má u odporcu niekoľko desiatok žalôb svedčí ústavná ochrana alebo nie, sú irelevantné, keďže ústava v článku 46 ods. 1 jednoznačne stanovuje, že sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, pričom ako vyplýva z článku 48 odsek 2 každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľ týmto tiež oznamuje, že súhlasí s tým, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatom návrhu.

Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Vzhľadom na citované ustanovenie zákona vyčíslujem týmto trovy právneho zastúpenia ako ustanovenej právnej zástupkyne sťažovateľa v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky za 2 úkony právnej služby podľa ustanovenia § 11 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.: 1. Prevzatie a príprava zastupovania, 2. Podanie na Ústavný súd Slovenskej republiky, vo výške 308,74 EUR. (...)»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

5. Pokiaľ ide o chronológiu úkonov okresného súdu v napadnutom konaní, predsedníčka okresného súdu sama uviedla, že vo veci, ktorá bola okresnému súdu postúpená 5. mája 2008, „nebolo doposiaľ nariadené pojednávanie“. Rovnaké relevantné skutočnosti zistil aj ústavný súd z obsahu súvisiaceho spisu (ako aj z príloh samotnej sťažnosti), preto opomenul opísanie niekoľko neefektívnych úkonov vykonaných v danej veci, keďže skutkové okolnosti veci sa spornými nestali.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 107/08 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd poznamenáva, že predmet tohto konania pred ústavným súdom bol už vymedzený uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 381/2010-10 z 23. septembra 2010, ktorým bola prijatá sťažnosť na ďalšie konanie, a preto námietka predsedníčky okresného súdu, podľa ktorej *sťažovateľ „nevyužil svoje právo a nepodal sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedníčke súdu“*, je v tomto štádiu konania pred ústavným súdom už bezpredmetná. Okrem toho ústavný súd konštatuje, že z príloh predmetnej ústavnej sťažnosti vyplýva, že *sťažovateľ skutočne podal 9. marca 2009 „Sťažnosť na zbytočné prietahy a žiadosť o ich odstránenie“*, ktorá bola okresnému súdu doručená 10. marca 2009 a bola adresovaná JUDr. A. R.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre

ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 146/03).

Judikatúra ústavného súdu a ESLP sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a obdobne aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je ochrana osobnosti, t. j. vec, ktorej povaha si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a skončená (§ 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (pozri napr. I. ÚS 100/03).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Napokon ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nenamietala zložitosť napadnutej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom trestnom konaní k zbytočným prieťahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania od *5. mája 2008 bez nariadenia*

pojdnávania je už aj vzhľadom na jeho povahu („ochrana osobnosti“) samo osebe neprimerané, pretože okresný súd počas najmenej dvoch rokov vo veci nevykonával žiadny, resp. efektívny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Obranu predsedníčky okresného súdu, podľa ktorej sťažovateľ *„podal na tunajšom súde žaloby proti 245-tim osobám“, a „je otázne, či takému postupu svedčí aj ústavná ochrana“*, nebolo možné akceptovať. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že podobné objektívne prekážajúce okolnosti, nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohli len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných priet'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzené personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na uvedený výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ navrhol priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € poukazujúc na to, že „*súd vo veci za dobu 2-roky nevykonal nič*“.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím aj na povahu veci považuje za primerané v sume 1 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zabezpečenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia zo 7. októbra 2010 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 21. marca 2011). Za jeden úkon vykonaný v roku 2010 patrí odmena v sume 120,23 € a režijný paušál 7,21 €, ku ktorej bolo treba pripočítať

19 % DPH, teda sumu 24,21 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa v roku 2010 predstavujú sumu 151,65 €. Za jeden úkon vykonaný v roku 2011 patrí odmena v sume 123,50 € a režijný paušál 7,41 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 26,18 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľa v roku 2011 predstavujú sumu 157,09 €. V zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkovú sumu 308,74 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 a 5 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2011